

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 22/2015
27.01.2015. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Тркуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног П.К., због кривичног дела неовлашћена производња и стављање у промет опојних дрога из члана 246. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости окривљеног П.К., поднетом против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 985/14 од 23.10.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1685/14 од 14.11.2014. године, у седници већа одржаној 27.01.2015. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољен, захтев за заштиту законитости окривљеног П.К., поднет против правноснажних решења Вишег суда у Новом Саду Кв 985/14 од 23.10.2014. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1685/14 од 14.11.2014. године.

Образложење

Решењем Вишег суда у Новом Саду Кв 985/14 од 23.10.2014. године одбијен је захтев за примену Закона о амнестији поднет од стране окривљеног П.К. 20.10.2014. године, а по правноснажној пресуди Вишег суда у Новом Саду К 265/11 од 07.10.2011. године.

Решењем Апелационог суда у Новом Саду Кж2 1685/14 од 14.11.2014. године одбијена је као неоснована жалба осуђеног П.К. изјављена против решења Вишег суда у Новом Саду Кв 985/14 од 23.10.2014. године.

Против наведених правноснажних решења, захтев за заштиту законитости благовремено је поднео окривљени П.К., због повреде закона у смислу члана 485. став 1. ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд укине побијана решења и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је на основу члана 486. став 1. ЗКП одржао седницу већа у којој је размотрио списе предмета, па је нашао:

Захтев за заштиту законитости окривљеног П.К. је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том законуку.

Одредбом члана 483. став 1. Законика о кривичном поступку је прописано да захтев за заштиту законитости могу поднети Републички јавни тужилац, окривљени и његов бранилац, док је у ставу 3. истог члана предвиђено да захтев за заштиту законитости окривљени може поднети искључиво преко браниоца.

Дакле, из цитираних законских одредби јасно произилази да је окривљени овлашћен да поднесе овај ванредни правни лек, али да то може учинити искључиво преко браниоца.

Имајући у виду наведено, те чињеницу да је у конкретном случају окривљени лично поднео захтев за заштиту законитости, на шта по закону није овлашћен, то је Врховни касациони суд нашао да је захтев за заштиту законитости окривљеног П.К. недозвољен.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП у вези члана 483. ЗКП, донео одлуку као у изреци решења.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.**